

**Toto je posledná časť príbehu.
Prečítajte si a potom to znova
vytvorte!**

MAUGLÍ SA LÚČI

Mauglí bol večer na stretnutí veľmi nepriateľsky prijatý vlkami. Tí, ktorých predtým považoval za svojich bratov a sestry, sa od neho teraz odvrátili. V ich očiach videl nenávisť a to, že už pre nich nie je vlčí brat, ale človek. Mauglí sa rozplakal. Prestaňte na mňa štekať ako psy! Ale v mojich očiach už nie ste moji bratia a sestry, ste psy! A s tým buchol hrncom o zem a žeravé uhličky sa rozsypali na trávku. Suché trsy trávy okamžite vzbĺkli. Mauglí zapálil koniec palice a roztočil ju ako facku nad hlavou. Vraciam sa k svojmu ľudu, k ľuďom, pretože ste ma od seba vyhnali. Džungľa sa za mnou zatvorí a ja zabudnem na vás aj na váš jazyk. A teraz odtiaľto vypadni!” Mauglí mával pochodňou doľava a doprava v kruhu. Vlci zavyli, keď sa stiahli, a potom sa rozutekali preč. Nakoniec s Mauglím zostali len dvaja jeho verní dobrí priatelia, Akela a Bagira. A vtedy Mauglího začalo niečo bolieť v srdci. Cítil niečo, čo nikdy predtým necítil. Zatajil sa mu dych, začala vzlykať a po líkach jej stekali slzy. Co je to? Nechcem odísť z džungle a neviem, čo je so mnou. Zomieram, Baghíra? Baghíra: Nie, brátičku. Len plačeš. Tak, ako to robia ľudia. Odteraz už nie si dieťa, stal si sa mužom, stal si sa človekom. Odteraz je pre teba džungľa uzavretá. Kludne plač, Mauglí. Máš slzy, ktoré môžeš vyplakať.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.

